

SULEQATIGIISITSUT
SAMARBEJDSPARTIET

EM 2018/218
Tillie Martinussen

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx.xxx 2018 om Grønlands Råd for Menneskerettigheder.
(Naalakkersuisuoq for Familie, Sundhed og Justits)

Et menneskerettighedsråd, har mange opgaver at lave i disse år. Der er bred international enighed om, at menneskerettigheder presses i disse år, særligt af nationers manglende opdatering på internettet, af krig, af folkevandringer samt af cyberkrige og cyberkriminalitet.

Hvad betyder det så for vort land?

De nationale institutter for menneskerettigheder er nu blevet en del af FN's verdensmål, og er derfor løftet internationalt. Med andre ord; man ønsker at gøre alvor af, at sikre rettigheder for mennesker verden over. Det betyder retten til retfærdig rettergang, retten til ikke at blive diskrimineret på baggrund af sit sprog, sit køn, sin nationalitet, sin seksualitet, sin fysiske og psykiske formåen og så videre.

Det betyder også, at institutterne for menneskerettighederne i landene, har ret til uafhængighed, men samtidig statsstøtte, således man ikke kan kvæle dem alene ved mangel på finansiering.

Men lad os nu være ærlige: 912.000 kr. når man ikke nødvendigvis særligt langt med, og det er hvad der er afsat på Finansloven til Råd for Menneskerettigheder.

I tidligere år, var det 892.000 kr.

At skulle opfylde alle de mål og hensigter der var med denne institution, er ikke lige sådan at gøre for en enkelt sekretariatsmedarbejder, der selv et langt stykke hen ad vejen skal finde sin plads.

Intet under, at der har været medarbejderudskiftning, som Naalakkersuisoq selv påpeger i sit forelæggelsesnotat.

De nye mål for bæredygtighed linket til menneskerettigheder understreger behovet for øget samarbejde, øget fokus på arbejderes rettigheder verden over samt en række andre basale rettigheder, som jo er udarbejdet både for klodens skyld, men også for menneskene på den.

De spænder fra alt over adgang til kvalitetsuddannelser, til rent vand og sanitære forhold, samarbejde for fred, og ikke mindst en række andre tiltag som er vigtige at sætte sig ind i, men ikke mindst implementere i landene der står fælles omkring dette.

Det er nødvendigt med en stærk menneskerettighedsinstitution, når vi taler arbejdskraft udefra, når vi taler om investeringer, når vi taler om retten til ikke at blive diskrimineret, og når vi taler om bæredygtig udvikling af vort land, og Arktis.

At tage Rådet for Menneskerettigheder langt mere alvorligt end vi har de sidste mange år, er ikke kun en investering i fremtiden – helt bogstaveligt, men også at sikre, at vi har vagthunde-instanser der råber op, og med rette, når vi overtræder rettigheder.

Det bør vi som land byde helt velkommen, og sørge for, at vi støtter mere end vi gør i dag.

Vi foreslår at man ikke alene strømliner lovgivningen, men også opruster sekretariatet med følgende typer stillinger – hvis man mener rettigheder og menneskerettigheder alvorligt;

Juridisk bistand til sekretariatet, som kan påpege uhensigtsmæssigheder i ny og allerede vedtaget lovgivning i forhold til menneskerettigheder og bæredygtighed. Menneskerettighedsinstitutioner verden over fokuserer i disse år på erhvervslivets indflydelse på menneskerettigheder blandt meget andet, og det ville være en solid sparring til lovgivere og beslutningstagere, at have et Råd der er styrket, når vi skal

SULEQATIGIISITSISUT
SAMARBEJDSPARTIET

invitere investeringer, og lånoptagninger ind udefra, samt udvindelse af råstoffer m.fl. indenfor i styrkelse af erhvervslivet og skabe flere søjler at basere vore indtægter på.

Får en ekspertise-enhed på FN's Børnekonvention, og FN's handicapkonvention, samt diskriminationsekspertise i tilknytning til ovenstående, således børnetalsmanden samt handicaptalsmanden har rådgivning at læne sig op ad i deres daglige virke, men også så vi får sikret og forankret et naturligt, vedvarende fokus på menneskerettigheder for alle.

Det er ikke gjort med repræsentanter for ovenstående, da de har hænderne rigeligt fulde, men i stedet bør de have stærke medspillere i et sådant, udvidet råd, der er eksperter – og kan udarbejde rapporter og data sammen med institutionerne, og kun fokuserer på dette, samt de andre mål nævnt i den styrkede lovgivning.

Alle punkterne alene kan heller ikke opfyldes for 912.000 kr. årligt. Desværre.

Således kan vi også få styrket vores svage side; at få implementeret og efterlevet de konventioner vi tilslutter os, samt ratificerer.

Sådan som det er i dag, kan vi ganske enkelt ikke efterleve principperne i Paris-aftalen, og vi har som samfund behov for den viden, og de kompetencer og styrker som et sådant råd kan give i samspil med lovgivere.

Vi har med andre ord brug for effektiv, og målrettet civilsamfund, og styrkede sags gange, samt styrkede forslag til, hvorledes vi får effektiviseret, og implementeret al den udmærkede lovgivning vi har i landet, som vedrører menneskerettigheder.

Et sådant styrket råd, vil også kunne pege på, og anvise mulige løsninger, men med kompetencer i nationale forhold og kultur, således vi får sparring, men indretter vore løsninger efter vor kultur, vort land og dets – i international sammenhæng – sparsomme befolkningsantal.

Vi får med andre ord adgang til viden og kompetencer internationalt, og adgang til sparring og samarbejde med lande i hele verden, der understøtter og arbejder samvittighedsfuldt med menneskerettigheder. En viden vi bør værne om, og opbygge i vort land.

Sagt firkantet; uden implementering af lovgivning, og uden den viden vi finder omkring menneskerettigheder der bogstaveligt talt er opbygget igennem århundreder på ryggen af lidende mennesker, kan vi lovgive helt forkert, og imod bedre vidende.

Ethvert seriøst og solidt land, ønsker stærke partnere i gennemsigtighed, i rettigheder, i implementeringer af lov og råd, samt stærke talerør for befolkningen i landet.

Med disse ord, sender vi forslaget videre til behandling i relevante udvalg. Vi anbefaler at efter relevant fagudvalgs indstilling, tages Finans,- og skatteudvalget med på råd, angående evt. udvidet finansieringsmuligheder.